

КРИЛЈАТА НА РАДОСТА

Шри Чинмој

КРИЛЈАТА НА РАДОСТА

Сите права за ова издание се заштитени. Забрането е копирање, умножување и објавување на делови или на целото издание во печатени и електронски медиуми или за друг вид јавна употреба или изведба без согласност на издавачот.

Издавач: Шри Чинмој Центар – Скопје

Наслов: „Крилјата на радоста“

Автор: Шри Чинмој

Наслов на оригиналот:

“The Wings of Joy” by Sri Chinmoy

СОДРЖИНА

Глава 1 – Живеење во радост	9
Глава 2 – Медитација - клучот за внатрешниот живот	25
Глава 3 – Сомнеж-отровот и верба-нектарот	40
Глава 4 – Непријател-стравот и јунак-храброста	58
Глава 5 – Скапоцениот камен на понизноста	73
Глава 6 – Одејќи од грижите кон самоувереноста	92
Глава 7 – Моќта на љубовта	108
Глава 8 – Од љубомора-треската до единство-срцето	129
Глава 9 – Два брзи тркачи – ведрината и ентузијазмот	140

Глава 10 – Спуштањето на сомилоста	150
Глава 11 – Одгледување на трпение-дрвото	157
Глава 12 – Здивот на новата надеж	166
Глава 13 – Мирот – враќање кон изворот	172
Глава 14 – Нашите доживотни пријатели – едноставноста и искреноста	183
Глава 15 – Снежно-белите цветови на чистотата	193
Глава 16 – Танцот на светлината	203
Глава 17 – Крилјата на радоста	211

ПРЕДГОВОР

Мои драги пријатели, мои браќа и сестри, јас сум човек на молитвата, јас сум ученик на мирот. Се молам на Небесниот Татко да ги изнесе на површина сите ваши божествени особини и да ги зголеми во неограничена мера. Се молам на Бог на секој од вас да му ја подари Пораката на Неговиот Сон, која што е мирот. Исто така се молам Нему да ви даде радост во бескрајна количина.

Чувствувам дека преку молитвата, медитацијата и посветеното служење може да се оствари светскиот мир. Секој поединец треба да се обиде да ги направи другите среќни бидејќи само преку радоста можеме да имаме мир. Ако со љубов и искрено можеме да му понудиме некому радост, тогаш таа личност ќе има само добра волја кон нас. Значи од радоста добиваме мир, а од мирот добиваме радост. Тие две се неразделни.

За несреќа, овој наш свет сè уште не го видел лицето и не го почувствувал срцето на мирот. Зошто? Токму затоа што се обидуваме да донесеме мир единствено со брилијантноста и сјајот на нашиот ум. Се додека се обидуваме да

воспоставиме мир врз основа на способностите на нашиот ум, нема да успееме. Ќе успееме само тогаш кога ќе ги користиме способностите на нашето срце.

Искуствата на срцето нè зајакнуваат, ги шират нашите хоризонти и прават да чувствуваме дека сите сме едно семејство со само еден дом. Секој поединец е аџија. Со нашите крилја на радоста и нашите секогаш нови соништа, ајде да летаме во небото на љубовта и ветувањето. Со нашата љубов ќе го гледаме и чувствуваме светот како наш сопствен. Со нашето ветување ќе ја зголемиме убавината и божественоста на сите човечки битија и сите нации.

Со најголема понизност, искреност и душевност, му се молам на нашиот Небесен Татко да нè благослови со нов милениум на соништа што ќе ја издигнат свеста на човештвото и ќе го направат секое човечко битие крајно совршено.

ГЛАВА 1

ЖИВЕЕЊЕ ВО РАДОСТ

*Вистинската внатрешна радост
е самосоздадена.*

*Не зависи од надворешните
околности.*

*Река тече во и низ тебе носејќи ја
пораката на радоста.*

*Таа божествена радост е
единствената
цел на животот.*

Сите сме трагачи и нашата цел е иста - да постигнеме внатрешен мир, светлина и радост, да станеме неразделно едно со нашиот Извор и да водиме живот исполнет со вистинско задоволство.

Да се живее во радост е да се живее внатрешниот живот. Тоа е живот што води кон самоспознавање. Самоспознавањето е Богоспознавање бидејќи Бог не е ништо друго, туку Божественоста што е длабоко внатре во секој од нас, што чека да биде откриена и изнесена на виделина. На Бог исто така може да му се обраќаме и со терминот Внатрешен Пилот или Севишен. Но, без разлика кој термин го користиме, мислиме на Највисокото во нас, што е крајната цел на нашата духовна потрага.

Само ако го храниме внатрешниот живот, надворешниот живот ќе може да има вистинско значење. Телото го храниме редовно три пати на ден. Но, длабоко внатре постои божествено дете наречено душа, за кое што не наоѓаме време да го нахраниме. Душата е свесен претставник на Бог во нас. Освен и се додека дете-душата не биде исполнета, никогаш нема да можеме да бидеме исполнети во нашиот надворешен живот.

Како ја создаваме поврзувачката врска меѓу внатрешниот живот и надворешниот живот? Ако ја знаеме божествената уметност на медитацијата, лесно и свесно можеме да ги обединиме тие два света. Кога вежбаеме меди-

тација, секој момент станува златна прилика да се отфрлат депресијата, фрустрацијата, бесот, стравот и другите негативни особини и да се изнесат на површина божествените особини на внатрешниот свет: љубовта, мирот, радоста и светлината.

Духовната личност треба да биде нормална личност, здрава личност. За да стигне до Бог, духовната личност во нејзините секојдневни активности треба да биде божествено практична. Во божествената практичност го споделуваме нашето внатрешно богатство. Чувствуваме божествена мотивација зад секоја акција и го делиме резултатот со другите. Духовноста не го негира надворешниот живот. Надворешниот живот треба да биде манифестација на божествениот живот внатре во нас.

Свеста - искра на животот

Свеста е искрата на животот што го обединува секој од нас со Универзалниот Живот. Таа е врска меѓу Бог и човекот, меѓу Небото и земјата. Без свест сè е бесплодна пустина. Кога влегуваме во темна просторија, за да видиме

каде одиме користиме батериска ламба. Ако сакаме да дознаеме за нашиот непросветлен живот, тогаш треба да ја да користиме помошта од свеста.

Свеста е како скала. По различните пречки можеш да одиш и нагоре и надолу. Ако можеш длабоко да медитираш, секое ниво на свест ќе се претстави пред тебе. Првата пречка е физичкото тело. Втората пречка е виталот. Виталот е термин што се користи во индиската филозофија. Ги отелотворува емоционалните, агресивните и динамичните особини. Третата пречка е умот. Над умот е духовното срце. Духовното срце е тоа во кое се чувствува „разбудувањето“ на душата. Душата е блескав гласник на Бог внатре во нас. Не знае за раѓање, стареење, за смрт. Вечна е. Бесмртна е. Дошла директно од Бог, останува во контакт со Бог и ќе се врати кај Бог.

Извадок од „Крилјата на радоста“
www.knigi.mk